

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L
84:1 - 51**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Gräsaste.

Det har äntligen kommit brev från Bernier, Klara hade varit här i skärgården för ett-tans stund, men nu har hon kommit och hade verkligen läst manuskriptet, jag tyckte att hon skrev rätt om den, en vacker, skillem och rolig bok utmärkt väl berättad. Klara spände frungring och sade att hon var glad åt den.

Det var inte något överraskande i brevet, ^{just det} utom ^{intresset} jag hoppades att boken skulle ~~ge~~ ^{ge}. Det är inte något skärmtat med den, inte något nytt eller betydande, men kanske människor komma att bli glada åt den ändå. Inget konstaterar ännu.

I går mornen kom regn bl. fyra på morgonen varit en oavgjuten åska sedan vackert hela dagen. Inatt åter litet regn, men islag en förfärlig mandarin storm kall och svår och tar på den. Jag tänker, att den har kommit till dig och gett ~~spän~~ och jag hoppas, att den har kommit ända till Belgien. Det är idag, om det märkvärdiga skulle hända i Inneskans tidningar har jag inte sett en enda notis om någon. Men jag är mycket nyfiken, innan jag får höra något. Det tycks vara mycket svårt i England och friskhetsrörelsen är ofta epidelemliska. Det bästa var att d. hade en liten attack just nu, så att han inte kunde vara med och slappa med boken från maten, jag hoppas jag annars, att boken kommer fram från darrkapet. Klara har ju tyckts ända tillhills.

Ja minst har du rätt i att kvinnorna ha varit skändliga, alldeles enastående, men beundras kvinnorna då vi brukade nitla halva västerna på vinnande och våra fustor såna berättelser. Men jag skulle vilja säga att alla dessa ha varit kungliga, om bara

Jag är inte övertygad om att det är något nytt. Jag är inte övertygad om att det är något nytt. Jag är inte övertygad om att det är något nytt. Jag är inte övertygad om att det är något nytt.

omständigheterna och dess utseende. Men jag följde honom till att han hjälper mig både över
inte hjärnan och minnelse hade blivit så upp-
heltad, att det var, som om den skulle smälta i sin
man ville arbeta med den och den icke alls bli-
nit förträngt och den icke fullt haft det så vänt. Men
någ var det skönt med detta tropiska ljus och
hottare och den stilla luften. Jag tänkte något av
naturans stora rikedom över mig alldeles som i
det eviga solljuset i dagarna. Men jag är det
gott för mig, att det är slut.

Kalbarz och Gerda och Helena kom för en gång.
Det är skolskola i Falun nu i dagarna.

Mamma har nu börjat ett gånge litet. Blom är
så lycklig att på beva. Det var en natt, då hon
hade ett nödödet där kvävningssanfäll mycket svårt
och präkta kallade in mig. Blom trodde, att mamma
skulle dö ganska snart. Men icke jag. Omständighet var det
mamma något förbrytt för mamma har begat allt sedan.
Jag ryser för nästa gång. Men jag skulle aldrig vilja,
att hon icke behövde överleva Jakobss död. Det dröjer
allt en stark dämpning på alla. För mamma kan
jag icke tänka tala om hennes sjukdomar.

Tack för ditt snälla brev. Det är nu som Ryd-
berg säger att man skall bära alla sorger själv. Men
gärde jag dig mer om än saken var värd.

Den som icke tror har gläd jag är så länge jag icke dras
från som någon motsats till Strindberg. Det är mycket
bättre att bli negligerad. Mätte icke Böck bara börja
protigera mig, som han gjorde när jag var i Gagnef. Jag
hade tänkt på den stora praxis som det och den icke
dragit från dem i ljuset. Säg du den tragiska artikeln
av Carstedt över Blom och Stet? Den var så tydligen skr-
ven i sammanväringar. Jag begrep icke vad han ville. Ja han
ville blanda, men han hade till samma resultat som jag.
Den där Sigrid Platens var nog vår värdiga hjälpare. Men hon
står icke i adelskatalogerna och skriver mig icke med som alla
andra. Är hon på skolalinierna? Blom har varit något med
Hundarbetsvärderna att göra —